

gav Løfte om, at han vilde forsøge paa at faae et nyt Grundlag for fremtidige Kontrakter, og ogsaa for det sidste Aar, som er tilbage efter den nugjældende Kontrakt, vil jeg sige, at derved er jeg tilfredsstillet. Thi jeg antager, at det nye Grundlag, som har været paatænkt, er af den Besskaffenhed, at alle Parter ere bedst tjente med, at det bliver vedtaget. Jeg har altsaa ikke Noget imod fremdeles vedblivende at være Medfor- slagsstiller til det foreliggende Forslag. Jeg skal forøvrigt med Hensyn til Fortet bemærke, at det er mig meget kjært at have hørt Diskussionen derom. Thi da jeg havde ifinde hverken at stemme til den ene eller den anden Side, fordi jeg saae, hvilke Fæxer og Vanskeligheder der var tilstede, er jeg nu kommen i det heldige Tilfælde, at jeg godt kan lade være at stemme, eftersom det er os sagt, at enten vi stemme for eller imod, bliver Resultatet det Samme. Det er mig kjært, at jeg kan vedblive at holde den Position, jeg havde tænkt mig tidligere. Det gjør mig iøvrigt ondt, at denne Sag er bleven ledet saaledes, som den er. Dersom vi havde havt en anden Mand i Spidsen for Regjeringen, navnlig for Krigsmini- steriet, er jeg overbevist om, at det vilde være gaaet ganske anderledes til. Det har jeg idag hørt paa det Nøiagtigste fremsætte af det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), saavidt jeg husker. Han vidste, hvor- ledes Forhandlingerne mellem de forskjellige Au- toriteter burde have været førte, hvilke der skulde have været hørte, hvad den ene skulde have havt Indflydelse paa, og hvad den anden skulde have havt Indflydelse paa. Det er mig kjært, at vi endnu have Mænd, som vi kunne vente engang kunne komme til at forebygge mulige Misgreb. Jeg siger ikke, at det er et Misgreb, der her er gjort, det forstaar jeg mig ikke paa; men det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds er jo saa godt inde i det som i saa meget andet Krigsvesenet Bedkommende, at jeg maa have For- modning om, at det ikke blot er udi hans egen Indbildning, han er klog, men det er objektivt taget, at han forstaar sig paa det, saa deri kunne vi altsaa have et Fremtidshaab med Hensyn til en god Krigsbestyrelse.

Ordføreren (Sørup): Jeg skal med Hensyn til Østersforpagtningen gjøre et Par Be-

mærkninger. Det er ganske sikkert, som udtalt af den høitærede Finantsminister og af ærede Med- lemmer, at Spørgsmaalets Afgjørelse beror paa et Skjøn. Saaledes har ogsaa det Mindretal stillet sig, for hvilket jeg fører Ordet. Jeg kan ikke give det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) Ret i, at vor Stilling skulde have nogen Betænkelse, fordi vi helt skulde se bort fra Ministerens Skjøn. Det gjøre vi i Virkeligheden ikke. Vi se ikke mere eller paa anden Maade bort fra Ministerens Skjøn, end det ærede Medlem selv gjør. Vi have ment at kunne modificere Ministerens Skjøn ved at ned- sætte Belpbet med Halvdelen; det ærede Medlem mener at kunne nedsette det med mellem en Tredebel og en Fjerdebel; der er en Grads For- skjel, men der er ikke nogen principiel Forskjel derimellem. Endnu mindre have vi villet gaa bort fra Kontraktens § 11, som det ærede Med- lem ogsaa udtalte. Ivertimod, hvis vi ikke fuldt anerkjendte Kontraktens § 11, vilde vi overhove- det ingen Indstilling have gjort i denne Sag. Det er altsaa en Skjønssag, og det, som Spørgs- maalet her beror paa, er, om det høie Thing i dette Forhold vil vise sig noget mere eller noget mindre rundhaandet. Jeg tror, der er viist til- strækkelig Liberalitet ved at yde den Halvdel, som er foreslaaet fra det Mindretal, jeg fører Ordet for. Jeg skal gjerne tilføie, at jeg ikke vil anse det for nogen stor Ulykke, dersom Thinget viser sig endnu mere liberalt, end vi mene at have gjort. Derimod maa jeg bestemt modsigte det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds (Lauher) i hans Paastand om, at vi ved at stille os paa det Grundlag at tage det tredje Aar med ind i Bevillingen, skulde blive helt fri for denne Sag. Det gjøre vi i Virkeligheden slet ikke. Naar det ærede Medlem siger, at han tror, at det sidste Aar vil blive et normalt Aar, i hvilket der ikke vil blive Tale om Erstatning, da veed jeg ikke, hvorpaa det ærede Medlem støt- ter det. Der har ikke foreligget Udvalget Noget- somhelst i den Retning. Ivertimod gaa de Op- lysninger, Udvalget har, snarest ud paa, at vi kunne vente yderligere forøget Erstatningskrav af de samme Grunde, ifølge hvilke det her forelig- gende Krav er stillet; men selv affet derfra er det sikkert, at saalenge Kontraktens § 11 staar ved Magt, er der Mulighed for, at disse Naturfor-